

DIUMENGE TERCER DE PASQUA

LECTURA PRIMERA

Nosaltres en som testimonis, i també n'és testimoni l'Esperit Sant

Lectura dels Fets dels Apòstols

5, 27b-32.40b-41

En aquells dies els apòstols comparegueren davant del Sanedrí.

El gran sacerdot començà així el seu interrogatori:

- «Vos prohibírem severament d'ensenyar el nom de Jesús,
però vosaltres heu omplit Jerusalem
de les vostres doctrines
i voleu fer caure sobre nosaltres la sang d'eixe home.»

Pere i els apòstols contestaren:

- «Cal obeir Déu abans que els hòmens.
El Déu dels nostres pares ha ressuscitat Jesús,
que vosaltres vau matar penjant-lo en un patíbul.
La dreta de Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador,
per a concedir a Israel la conversió
i el perdó dels pecats.
Nosaltres en som testimonis,
i també n'és testimoni l'Esperit Sant
que Déu ha donat als qui l'obeïxen.»

Després de fer assotar els apòstols,
els prohibiren que parlaren mai més en nom de Jesús
i els soltaren.
Els se n'anaren del Sanedrí,
contents d'haver estat dignes de ser ultratjats
per causa del nom de Jesús.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

30 (29), 2 i 4.5-6.11 i 12a i 13b (R.: 2a)

R. ¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

O bé: Al·leluia.

¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava,
i no heu permés que se n'alegren els enemics.
Senyor, m'heu arrancat de la terra dels morts,
quan ja m'hi afonava, m'heu tornat la vida.

R. ¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

¡Canteu al Senyor, els qui l'ameu;

enaltiu la seua santedat!
El seu rigor dura un instant;
el seu favor, tota la vida.
A poqueta nit tot eren plors,
l'endemà són crits de goig.

R. ¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi;

ajudeu-me, Senyor.
Heu mudat en goig les meues penes.
Senyor, Déu meu, vos alabaré per sempre.

R. ¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

LECTURA SEGONA

Digne és l'Anyell que ha sigut degollat de rebre tot poder

Lectura del llibre de l'Apocalipsi

5, 11-14

Jo, Joan, vaig veure i vaig sentir
les veus d'una multitud d'àngels
que rodejava el tron de Déu
i les dels vivents i els ancians.

Eren milers de milers i miríades de miríades, que exclamaven
amb veu forta:

— «Digne és l'Anyell que ha sigut degollat
de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força,
honor, glòria i lloança.»

Després vaig sentir totes les criatures
que hi ha en el cel, en la terra, davall de la terra i en el mar,
totes les que hi ha en eixos llocs, que proclamaven:

— «Al que seu en el tron i a l'Anyell
siguen donats la lloança, l'honor, la glòria i el poder
pels segles dels segles.»

Els quatre vivents responien:

— «Amén.»

I els ancians es prosternaren adorant.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igual va fer amb el peix

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

21, 1-19

En aquell temps, Jesús es tornà a aparéixer als deixebles
vora el llac de Tiberíades.

L'aparició va ser així:

es trobaven junts Simó Pere, Tomàs, l'anomenat Bessó,
Natanael de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu
i dos deixebles més.

Simó Pere els diu:

— «Me'n vaig a pescar.»

Els altres li diuen:

— «Nosaltres també hi anem amb tu.»

Isqueren i pujaren a la barca,
però aquella nit no pescaren res.

Quan despuntà el dia, Jesús es presentà en la riba del llac,
però els deixebles no sabien que era ell.

Llavors Jesús els digué:

— «Fills meus, ¿no teniu res per a menjar?»

Li contestaren:

— «No.»

Ell els digué:

— «Tireu la xàrcia a la dreta de la barca i trobareu peix.»

Tiraren així la xàrcia i no podien estirar-la
de tants peixos com hi havia.

Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere.

— «És el Senyor.»

Quan Simó Pere sentí que era el Senyor,
es cenyí la túnica, l'única peça que duia,

i es llançà a l'aigua.

Els altres deixebles,

que estaven només a uns cent metres de terra,
arribaren amb la barca, arrossegant la xàrcia plena de peixos.

Quan baixaren a terra

veren unes brases amb peix que es rostia, i pa.

Jesús els diu:

— «Porteu peixos dels que acabeu de pescar.»

Simó Pere pujà a la barca

i estirà cap a terra la xàrcia plena de peixos:

eren cent cinquanta-tres peixos grossos.

Encara que n'hi havia tants, la xàrcia no s'esgarrà.

Jesús els digué:

— «Veni a menjar.»

Cap dels deixebles no gosava preguntar-li: “Qui ets tu?”,

perquè sabien que era el Senyor.

Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava.

Igual va fer amb el peix.

Esta fou la tercera vegada que Jesús s'aparegué als deixebles
després de ressuscitar d'entre els morts.

Després d'haver menjat, Jesús preguntà a Simó Pere:

— «Simó, fill de Joan, ¿m'estimes més que estos?»

Ell li respon:

— «Sí, Senyor; vós sabeu que vos estime.»

Jesús li diu:

— «Pastura els meus anyells.»

Per segona vegada li pregunta:

— «Simó, fill de Joan, ¿m'estimes?»

Ell li contesta:

— «Sí, Senyor; vós sabeu que vos estime.»

Jesús li diu:

— «Pastura les meues ovelles.»

Li pregunta Jesús per tercera vegada:

— «Simó, fill de Joan, ¿m'estimes?»

Pere s'entristí perquè Jesús li preguntava per tercera vegada
si l'estimava,

i li contestà:

— «Senyor, vós ho sabeu tot; ja ho sabeu, que vos estime.»

Li diu Jesús:

— «Pastura les meues ovelles.
T'ho dic de veres:
quan eres jove et cenyies tu mateix i anaves on volies,
però quan sigues vell obriràs els braços
i un altre et cenyirà per a portar-te allí on no vols.»
Jesús va dir això per a indicar amb quina mort
Pere havia de glorificar Déu.
Després d'eixes paraules, Jesús afegí:
— «Seguix-me.»

Paraula del Senyor.

O bé, més breu:

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

21, 1-14

En aquell temps, Jesús es tornà a aparéixer als deixebles
vora el llac de Tiberíades.
L'aparició va ser així:
es trobaven junts Simó Pere, Tomàs, l'anomenat Bessó,
Natanael de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu
i dos deixebles més.
Simó Pere els diu:
— «Me'n vaig a pescar.»
Els altres li diuen:
— «Nosaltres també hi anem amb tu.»
Isqueren i pujaren a la barca,
però aquella nit no pescaren res.
Quan despuntà el dia, Jesús es presentà en la riba del llac,
però els deixebles no sabien que era ell.
Llavors Jesús els digué:
— «Fills meus, ¿no teniu res per a menjar?»
Li contestaren:
— «No.»
Ell els digué:
— «Tireu la xàrcia a la dreta de la barca i trobareu peix.»

Tiraren així la xàrcia i no podien estirar-la
de tants peixos com hi havia.

Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere.

— «És el Senyor.»

Quan Simó Pere sentí que era el Senyor,

es cenyí la túnica, l'única peça que duia,

i es llançà a l'aigua.

Els altres deixebles,

que estaven només a uns cent metres de terra,

arribaren amb la barca, arrossegant la xàrcia plena de peixos.

Quan baixaren a terra

veren unes brases amb peix que es rostia, i pa.

Jesús els diu:

— «Porteu peixos dels que acabeu de pescar.»

Simó Pere pujà a la barca

i estirà cap a terra la xàrcia plena de peixos:

eren cent cinquanta-tres peixos grossos.

Encara que n'hi havia tants, la xàrcia no s'esgarrà.

Jesús els digué:

— «Veni a menjar.»

Cap dels deixebles no gosava preguntar-li: “Qui ets tu?”,

perquè sabien que era el Senyor.

Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava.

Igual va fer amb el peix.

Esta fou la tercera vegada que Jesús s'aparegué als deixebles

després de ressuscitar d'entre els morts.

Paraula del Senyor.